

Kør eller gå

FLERE TURISTORGANISATIONER har i anledning af Teresas 500 års fødselsdag skabt ture, der kan bruges fremover, ligesom der er restaureret en mængde mindesmærker, malerier og kirker.

MAN KAN leje bil i Madrids lufthavn og køre rundt mellem byerne på ruten Huellas de Santa Teresa, i Teresas fodspor. Køreturene er fabelagtigt smukke og afvekslende mellem store vidder og bjergpas.

WWW.HUELLASDETERESA.COM – der er engelsk oversættelse.

HER ER ture til alle 17 klostre, hun har grundlagt.

MAN KAN også vandre ad La Ruta Teresiana fra hendes fødeby Ávila til hendes dødsleje i Alba de Tormes.

KONTAKT TURISTKONTORET i Ávila for transport af kufferter og eventuel deltagelse på en gruppetur. 0034 920 206 207

WWW.TURISMOAVILA.COM – desværre kun på spansk, hvor ruten også kaldes "Camino de la cuna al sepulcro".

LÆS OGSÅ mere på www.spain.info – også på dansk.

Teresa af Ávila.

1515-1582. SPANSK KATOLSK mystiker, nonne og forfatter. **GRUNDLAGDE SAMMEN** med Johannes af Korset De uskoede Karmeliter, en gren af den orden, hun levede i hele sit liv. Hun ønskede større ydmyghed og et liv mere lig Jesus' eget uden ejendom og goder, men med bøn og fordybelse.

HELGENKÅRET I 1622.

BLEV I 1970 som den første kvinde udnævnt til kirkelærer. Kun to andre kvinder har senere fået titlen, Katarina af Siena (1347–1380) og Teresa af Lisieux (1873–1897).

LÆS MERE i Grethe Livbjergs biografi "Teresa af Ávila", Katolsk forlag 2012.

- Jeg snakker normalt temmelig meget, bliver ind imellem stresset, men når jeg går, synger jeg eller er helt stille, mens jeg tænker over, hvad Teresa gjorde med sit liv, fortæller Anne Rey-Stolle, der har gået på den verdenskendte Camino de Santiago flere gange og er glad for at komme ud i et helt andet landskab med "en fantastisk himmel og kæmpestore marker".

- Jeg er ikke "francista", slet ikke, men jeg synes, det var et sympatisk træk, at han ikke misbrugte hende i politisk øjemed, siger præst Manuel Diego Sánchez om diktor Franco, der igennem hele sin regeringstid havde Teresas højre hånd stående på sit skrivebord.

I Teresas fodspor udenfor landsbyen Fontiveros på den spanske højslette.

Hellig håndsrækning til nutiden

Tekst og foto: Charlotte Rørth
charlotte.roerth@nordjyske.dk

Hun taler hurtigt, Maria Gloria. Måske, fordi hun ikke kan se, hvem hun taler med. Det gør det svært at forstå alle hendes ord. Ligesom det er svært at forestille sig hendes liv.

- 21 år har jeg været her, fortæller hun fra sin plads bag lugen med skabet, der drejer som en karrusel og dermed sikrer, at ingen ser hende, når hun sælger småkager, duftposer, rosenkranser med mere fabrikeret inde i klostret i Segovia, grundlagt for 450 år siden, 19. marts 1574, af nonnen Teresa af Ávila.

- Jeg går også i haven, uddyber hun, der har viet sit liv til at være bag klostret mure for at hædre Gud, fordi "hans kærlighed til os er større end vores kærlighed til ham".

- Hvis ikke, jeg vidste, det var sådan, ville jeg ikke kunne holde det her liv ud. Slet ikke efter, at paven nu har sagt, at det er i orden, at vi ser tv-nyheder og følger med i verdens gang. Der sker så meget dårligt. Så vi må nok være mere udfarende og fortælle flere om, at de bør være taknemmelige for, at Gud elsker os. Hvis man ved det, vil man blive

mere omsorgsfuld, fortsætter hun og fortæller om sine 10 medsøstre i karmelitterklostret, der nu er blevet et stop på en turstrute i anledning af 500-året for Teresas fødsel.

Samvittighed

Selv holdt Teresa sig også mestendels bag murene, men i breve og bøger hun skrev sig til en kolossal betydning i opbygningen af Spanien tilbage i det, spanierne selv kalder deres gyldne århundrede.

Efter skibene sejlede retur fra Sydamerika lastet med guld, nåede Spaniens magt sit hidtidige højdepunkt. Riget strakte sig langt nordpå, kolonierne voksede, og det amerikanske kontinent lå åbent. Men med penge fulgte en griskhed, mange troende fandt uklædelig, især fordi den katolske kirke tog mere end vel imod de store donationer overalt i landet. Det gav store konflikter internt i den religiøse verden, som var tæt viklet sammen med kongehus og adel, økonomi og organisation af landet.

- Hun betyder enormt stadig væk. Hun er på en slags samvittighed for os i dag, minder os om, hvad der er vigtigt, siger Gloria Ranera, leder af det lokale museum indrettet på klostret Con-

to del Carmen, som Teresa grundlagde i 1570.

Teresa blev dog hurtigt smidt ud af byen, fordi hun blev uvenner med sin mæcen, den meget rige, enøjede prinsesse af Eboli, hvis klap for øjet er det mest iøjnefaldende ved alle de mange portrætter, der er malet af hende.

Teresa havde holdninger, stærke holdninger, og handlede med en enorm politisk snilde og opbyggede et stærkt netværk til betydende mænd placeret allerhøjest i alle hierarkier.

- Jeg vil ikke kalde hende feminist, for jeg er imod alle -ismer, lige som hun selv var, fastlår borgmester José Luis Rivas fra Ávila, hvor Teresa blev født.

Hvert år kommer op mod en million turister til byen. For at se på storke fra januar til august, for at se landets bedst bevarede romerske ringmur og for at komme tættere på Teresa.

Ikke alene grundlagde hun en ny gren af karmelitterordenen og 17 klostre, hun er også en af de tænkere, en del nutidige spaniere er stolte af, fordi hun forener deres tro med omsorg, tolerance og intelligens.

- Vi har brug for hendes humanisme, ja, vi behøver hende i verden i dag, fordi hun tvinger os til at have respekt for andre og opdrage os selv, fastslår borg-

mesteren, der er med i ledelsen af sammenslutningen af UNESCO-byer, FNs kulturbevarende organisation, i Spanien.

- Jeg vil gerne have flere turister, selvfølgelig vil jeg det. Og især, fordi de måske tager noget af hendes lærdom med sig hjem, lyder der håbefuld fra José Luis Rivas.

Teresa var kvinde i en manddomneret verden, men det var en anden magtfuld kvinde, den spanske dronning Isabel, der politisk var hendes største modstander. Teresa talte mildt imod den aggression, det spanske kongehus for frem med deres tvangskonvertering af jøder og muslimer, der ellers i flere hundrede år havde levet fredeligt side om side i Spanien.

Teresa valgte ikke at tale et politisk sprog, men understregede den enkeltes ansvar for at være menneske. Det skulle man mindes om, for dermed mærker man, at andre også er det.

Hun er en af de helt store mystikere, som de med et lidt misvisende ord kalder.

De er troende tænkere, der understreger det vigtige i, at den troende mediterer eller på anden måde har kroppe i sin tro, som derfor heller ikke kun kan beskrives med og leves

Når en 500 år gammel hånd bliver en diktators amulet og ejerinden et vandremål for stressede spaniere af i dag

Ni porte og 82 halvrunde tårne i muren er der rundt om Ávila. Foto: Scanpix

igennem ord. Hun krævede en mere ydmyg levevis i sine klostre i modsætning til de eksisterende, hvor adelsfrøknerne kom med stuepiger og kokke.

Plads til tanker

- Jeg er ikke troende, men når man går, møder man sig selv og får tænkt en del, forklarer Jorge Agote, da han er ved at forlade landsbyen Fontiveros udenfor Ávila.

Han er på den fire dage lange pilgrimsvandring La Ruta Teresiana fra Teresas fødeby til Alba de Tormes, hvor hun døde i 1582, 67 år gammel.

Hans medvandrers, Anna Rey-Stolle, har gået på den verdenskendte Camino de Santiago flere gange og er glad for at komme ud i et helt andet landskab med "en fantastisk himmel og kæmpestore marker".

- Jeg snakker normalt temmelig meget, bliver ind imellem stresset, men når jeg går, synger jeg eller er helt stille, mens jeg tænker over, hvad Teresa gjorde med sit liv. Hun var så syg, så syg, men valgte at knokle løs for det, hun troede på. Ved at gå, mindes jeg om, at jeg også kun har det her liv til at gøre en forskel, fortæller Anne Rey-Stolle.

Francisco Franco styrede Spanien fra

De fire dages vandring fører igen den ene stille landsby efter den anden, men imellem dem ligger mange kilometer med vidder, pløjet jord og hyrder med fåreflokke.

For enden af ruten ligger Alba de Tormes, hvor Teresa boede beskyttet af sit venskab med den mest fornemme af alle spanske slægter, der også har givet navn til byen langs floden Tormes. Selv i dag er Alba-familien en af de mest slots- og jordbesiddende i landet, men målt i euro er de for længe overhalet af industriklaner som familien Ortega fra Galicien, der ejer tøjimperiet Inditex, der driver blandt andet Zara og Massimo Dutti.

Alba de Tormes myldrer ikke med en million turister som i Ávila. Her ånder ro og tid til tanker. Det er derfor, at præst Manuel Diego Sánchez er vendt hjem efter at have boet 28 år i Rom og undervist i tidlig, kristen litteratur.

- Her er, som her skal være, siger han, der er en stor kender af Teresa og ikke mindst hendes betydning for spanierne. Og selv om det ikke kan dokumenteres, understreger han, så siger det en hel del om det at være spanier, når han fortæller om diktator Francos forhold til Teresa.

Francisco Franco styrede Spanien fra

han vandt borgerkrigen 1936-39 frem til 1975, alt i mens han havde hendes højre hånd stående på sit skrivebord i et lille glasskrin. Efterhånden blev den helt støbt over i sølv og dækket med ringe.

- Den var en amulet for ham, fortæller præsten over en kop kaffe foran kappellet, hvor Teresas hjerte og venstre arm hænger i hver sin veldekorerede glaskolbe.

I følge legenden var hun med sikkerhed en helgen, fordi hendes lig ikke var fordærvet, da de kom fra Ávila for at hente hende hjem til fødebyen. Men da var der skåret af hende. Krigsherrer og andre betalte på den tid vel for kropsdele, der ydede dem hellig beskyttelse, og det var ikke til at modstå selv for hendes nærmeste venner.

- Det lyder morbidity, men sådan var det, fortsætter Manuel Diego Sánchez historien om, at Francos tropper i begyndelsen af borgerkrigen i 1936 fandt hånden i en taske på et kontor i Málaga, som de tog fra den republikanske hær, der havde stjålet hånden fra munkklostret i Ronda. Straks ringede en af de overordnede til Franco og fortalte om krigsbyttet, som han ønskede sendt op til sig i Salamanca.

- Det var ikke fordi, han politisk var

enig med Teresa, snarere tværtimod, men dels var netop han meget overtroisk dels betyder helgener noget særligt for en spanier som privatperson. Selve det, at det var et relikvie overdøver så at sige hendes holdninger, forklarer præsten.

Kun få vidste, at Franco havde hånden, og da han døde, leverede hans enke den i det skjulte tilbage til munkene, præcis som den var på nær et lille aftryk af hans våbenskjold i håndfladen.

- Jeg er ikke "francista", slet ikke, men jeg synes, det var et sympatisk træk, at han ikke misbrugte hende i politisk øjemed. Der var nu heller ikke meget, de kunne være enige om, siger Manuel Diego Sánchez om den fascistiske leder og den helgenkære nonne.

Han er derimod meget kritisk overfor andres brug af Teresa som symbol på "la raza pura", den rene spanske race.

- Slægtsforskerne fandt jo i 1948 ud af, at hendes farmor og farfar var jøder, men den viden har været holdt skjult længe. Jeg tror ikke engang, Franco vidste det, men nu ved vi det, og det gør kun hendes historie stærkere, siger Manuel Diego Sánchez.